Lieta Nr.C30433113
Lietvedības Nr.C4331-13/3

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2013.gada 27. decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A.Zute

ar sekretāri A.Pētersoni

piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/,

2013.gada 12. decembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 civillietu SIA „ Furniture Design" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par piešķirtā aizdevuma un likumisko procentu piedziņu, un

konstatēja

2013.gada 25. februārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts prasītāja SIA „Furniture Design" (turpmāk tekstā arī prasītājs) maza apmēra prasības pieteikums pret /pers. B/ (turpmāk tekstā arī atbildētājs) par piešķirtā aizdevuma un likumisko procentu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010. gada 26.februārī starp prasītāju un atbildētāju tika panākta vienošanās par aizdevuma piešķiršanu LVL 600,00 apmērā. Jau 2010.gada 26.februārī, prasītājs veica pārskaitījumu LVL 600,00 apmērā uz /pers. B/ bankas kontu.

Lai gan rakstisks līgums starp pusēm nekad nav parakstīts, nav šaubu, ka starp pusēm pastāv līgumiskas attiecības, kuras apspriežamas saskaņā ar Civillikuma normām. Tā kā Civillikums neprasa sevišķu formu šādam līgumam, tad nav šaubu, ka tas ir noslēgts.

Civillikuma 1511.pants nosaka, ka līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.), kas šajā konkrētajā gadījumā arī ir realizējies. Civillikuma 1533.pants paredz, ka līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kod starp līdzējiem notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties.

Viennozīmīgi uzskatu, ka šajā gadījumā ir notikusi vienošanās par visām būtiskām sastāvdaļām, ko akceptējušas abas puses ar savām darbībām. Prasītājs ir veicis naudas aizdevumu atbildētājam, savukārt atbildētājs šo aizdevumu ir pieņēmis.

Civillikuma 1935.pants nosaka, ka līgums, ar ko viena puse apsola aizdevumu dot, bet otra to pieņemt, ir spēkā tikai no tā laika, kad līdzēji vienojas savā starpā par aizdodamā daudzuma apmēru (...).

Ņemot vērā, ka starp darījuma dalībniekiem netika panākta vienošanās par parāda atmaksas termiņu, tas aprēķināms no uzteikuma saņemšanas brīža, saskaņā ar Civillikuma 1945.panta nosacījumiem. Šajā sakarā prasītājs atbildētājam 2012.gada 7.jūnijā apdrošinātas vēstules formā nosūtīja uzteikumu par 2010.gada 26.februārī piešķirtā aizdevuma atmaksu Civillikuma 1945.panta kārtībā.

Nedz pēc uzteikuma nosūtīšanas, nedz arī nākamā pus gada laikā atbildētājs nav nokārtojis savas saistības pret prasītāju un aizdevuma summu nav atgriezis.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, bet Civillikuma 1590.pants paredz, ka katrai pusei ir pret otru prasījuma tiesība par līguma izpildīšanu.

Pienākums atmaksāt aizdevumu izriet arī no Civillikuma 1943.panta, kurš nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Civillikuma 1753.panta noteikumi paredz, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz , tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Savukārt Civillikuma 1757.pants nosaka, ka, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs, bet, ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti.

Civillikuma 1759.panta l. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par svešu naudu, ne vien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Attiecīgi Civillikuma 1765.pants paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījuma. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. (...)

Likumiskie procenti ir aprēķināti par periodu no aizdevuma piešķiršanas brīža līdz prasības pieteikuma sastādīšanas brīdi, tas ir 2013. gada 20.februārim (1091 diena) un sastāda LVL 107,60.

Attiecīgi kopējā prasības summa sastāda LVL 707,60 kuru veido pamatparāds LVL 600,00 un likumiskie procenti LVL 107,60 apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas- piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda, (...) prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. (...).

Šajā gadījumā prasītājam ir tiesības saņemt likumiskos procentus no atbildētāja 6% apmērā no pamatparāda, līdz brīdim, kamēr pilnībā tiks atgriezta aizdevuma summa.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1511.pantu, 1533. pantu, 1587. pantu, 1590. pantu, 1753. pantu, 1757. pantu, 1759. pantu, 1765. pantu, 1935. pantu, 1943. pantu, 1945. pantu, 1759.pantu, 1765. pantu, Civilprocesa likuma 23. pantu, 128. pantu, 195. pantu un 137. pantu. Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu LVL 707,60 apmērā, kurš sastāv no pamatparāda LVL 600,00 apmērā un likumiskajiem procentiem LVL 107,60 apmērā, samaksāto valsts nodevu LVL 106,14 apmērā un samaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus LVL 3,30 apmērā, noteikt prasītāja tiesības saņemt 6% no pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei lietā.

Atbildētājs tiesai nav sniedzis paskaidrojumus par prasību.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis uzturēja prasību pilnā apmērā, Papildus paskaidroja, ka atbildētājs uz lietas izskatīšanas dienu nav nokārtojis parādsaistības pret prasītāju.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, neziņojot par neierašanās iemesliem. Tā kā atbildētājam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots, nosūtot pavēsti Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā uz deklarēto dzīvesvietu, tiesa atzīst, ka atbildētājam par tiesas sēdi ir paziņots.

Tā kā nepastāv Civilprocesa likuma 209.un /vai 210.pantā paredzētie iemesli lietas atlikšanai, tiesa izskata lietu bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka prasītāja prasība ir pamatota un apmierināma, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradies uz tiesas sēdi, nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret prasību, un atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem.

No lietā esošā 2010. gada 26. februāra maksājuma uzdevuma Nr. 1 redzams, ka prasītājs ir pārskaitījis atbildētājam naudas summu LVL 600,00 apmērā, maksājuma mērķī norādot aizdevums. (lietas lapa 12)

No lietas materiāliem pievienotā 2012. gada uzteikuma par 2010. gada 26. februārī piešķirtā aizdevuma atmaksāšanu Civillikuma 1945. panta kārtībā redzams, ka prasītājs lūdz atbildētāju atgriezt aizdevumu pilnā apmērā, atmaksāt likumiskos sešus procentus no aizdevuma summas.

Civillikuma 1934. pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1935.pants nosaka, ka līgums, ar ko viena puse apsola aizdevumu dot, bet otra to pieņemt, ir spēkā tikai no tā laika, kad līdzēji vienojas savā starpā par aizdodamā daudzuma apmēru.

Savukārt, Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu šis līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu.

Tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savu tiesību pēc saistības ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, minētais līgums nav

apstrīdēts un tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto atbildētāja kopējā parāda summas apmēru, jo, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Līdz ar to, no atbildētāja prasītāja labā piedzenams pamatparāds LVL 600,00 apmērā.

Prasītājs lūdzis tiesu piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus LVL 107,60 apmērā par laika periodu no 2012.gada 26. februāra līdz 2013. gada 20. februārim.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1765. pants nosaka, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas gaitā ir pierādīts, ka atbildētājs ir vienojies ar prasītāju par aizdevuma izsniegšanu un lietojis aizdevumu, līdz ar to pastāv tiesiskais pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam likumiskos procentus LVL 107,60 apmērā par laika periodu no 2010. gada 26. februārim līdz 2013. gada 20. februārim.

Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, tiesa uzskata par pamatotu noteikt prasītāja tiesības saņemt no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei likumiskos 6 procentus gadā no piedzītās, bet neatmaksātās pamatparāda summas.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (CPL 33.panta otrā daļa).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama prasītāja samaksātā valsts nodeva LVL 106,14 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1} panta pirmās daļas nosacījumus, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 15.pantu 41.panta pirmo daļu, 97.pantu, 193. - 194.pantiem, 204.^{1}, 208^{1}., 208^{2}. pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt SIA „ Furniture Design" maza apmēra prasību pret /pers. B/ par piešķirtā aizdevuma un likumisko procentu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu SIA „Furniture Design", reģistrācijas numurs 40103241846, pamatparādu LVL 600,00 apmērā, likumiskos procentus LVL 107,60, valsts nodevu LVL 106,14, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus LVL 3,30, kopā piedzenot LVL 377,43 (astoņi simti septiņpadsmit lati un 4 santīmi).

Noteikt AS SIA „Furniture Design", reģistrācijas numurs 40103241846, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas LVL 600,00, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt atbildētājam sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienas pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, tas ir 2013.gada 27. decembra, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīga pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Zute